

Poruka 9/8/1904.

Lestak
Novomašniku

III
60361

52m

Novomašniku

Nikolaju Sedeju

v spomin 6. avgusta 1904.

Novomašniku je Gregorčič

Ni v žitje resno vstop lohán!
Skrbnó ga môtri pametnják,
Pripravlja zanj se dan na dan, —
brezskrbno plane vanj — bedak.
Ni v žitje vstop lohán,
posebno v tak resnoben stan,
odkodar je izhod zaprt,
odkodar pót odpré le smrt . . .
Življenje ni cvetlični vrt,
bolj pust je kraj, nepreorán,
nepreskrbljen z gredicami,
s plevelom, trnjem naseján
bolj ko s cveticami.
Tak svet je ta! — Kam greš, pač veš; —
a plášiti se nič ne smeš.
Premislil prvi si korak,
zvršil boš slednji kot možak.
Med svet Tí živa greš pomlad,
načrtov polhen, polhen rãd:
Ni slab ta svet, le nezorán
in vrlih delavcev želján;
svet treba preorati bo,
ga treba nasejati bo.
Tí boš nevtruden mu oráč,
Tí bodeš umen mu sejač.
Pri delu bodeš se potil,

in znoj Ti z lica bode líl; —
znoj s čela pa obrisal boš
kot korenine kmetske mož,
češ: kar sejal sem na spomlad,
v jeseni dá stoteren sad! —
Bo letu bo vihar grozil,
bo mnog črn oblak bo kril
in Tebe rad in ves Tvoj trud
ni vničil srd nevihte hud.
Mar tresel boš se, se sozil? . . .
Nikar solzâ, strahú! Pogum!
Ne strè vsega viharjev hrum!
še po viharji zrnja kaj
ostane pač za vekomaj:
to dalje se plodilo bo,
stoteren sad rodilo bo.
Kar seješ Tí, — iz roda v rod
nebeški bo množil Gospód.
In, ako Tí ne boš tu žel,
Tí setve vendar boš vesel:
ne misli ná-se blagi mož;
i Tí za druge delal boš,
za druge boš oral, sejal; —
če drug pa tù bo snopje bral,
vse zrnje to pa Tebi
Bog spravi tam na nebi!

S. Gregorčič.

* Tak svet je ta! Kam greš, pač veš.

ID=90522368

IN=030018691

